

[Arbejdsministeren]

sen af dette spørgsmål. Herunder har man fra arbejdsgiverside påtalt, at visse bestemmelser i den anvisning, som var blevet forelagt, greb ind i eksisterende overenskomster.

Nu er det ikke sådan, at jeg har et fuldstændigt overblik over samtlige overenskomster i dette land – det har vi slet ikke i Arbejdsministeriet – og derfor er det ikke mig, der kan svare konkret på spørgsmålet om, hvilke overenskomstområder det drejer sig om. Men det er da givet, at når arbejdsgiverne påpeger det, så vil de også kunne svare på, hvilke områder det er.

Det er jo sådan, at selv om der kommer en indstilling fra Arbejdsmiljørådet, hvor parterne ikke er enige, så skal vi have en afgørelse alligevel, og dér bestræber jeg mig altid på at sørge for, at begge parter bliver nogenlunde lige utilfredse. Det tror jeg også har været tilfældet i denne sag, men for selve spørgsmålets klaring i det daglige er det ikke desto mindre en helt tilfredsstillende løsning, der er fundet.

Poul Erik Dyrlund (S):

Vil ministeren gøre sig den overvejelse at kigge på, hvad det så er for nogle bestemmelser i den pågældende anvisning, der griber ind. Det kunne jo være, at disse bestemmelser kunne ændres, således at man kunne få anvisningen ud alligevel.

Jeg vil da også godt spørge ministeren, om ikke han er enig i, at der kan være situationer, hvor overordnede hensyn tilsidesætter hensynet til den indstilling, der ligger hos parterne.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg har ikke meget nyt at føje til. Det er min helt bestemte opfattelse, at den fremgangsmåde, der nu er valgt, er tilfredsstillende til løsning af det problem, som hr. Poul Erik Dyrlund har rejst.

Der er visse forskelle mellem begrebet en anvisning og begrebet et cirkulære. Anvisningen henvender sig til begge parter på arbejdsmarkedet, hvorimod cirkulæret først og fremmest henvender sig til Arbejdstilsynets lokale folk, som her bliver gjort opmærksom på, at der er et problem, og at reglerne er sådan og sådan, og at man bør være opmærksom på, om disse regler bliver fulgt, og det finder jeg fuldt tilfredsstillende som en afgørelse på denne sag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 188**3) Til arbejdsministeren af:****Poul Erik Dyrlund (S):**

»Vil ministeren oplyse, hvorfor ministeren ikke for længst har iværksat den oplysningskampagne, som Folketinget besluttede i forbindelse med vedtagelsen af B 68 (Forslag til folketingsbeslutning om forebyggelse af vold mod børn og unge på arbejdsmarkedet og af arbejdsskader, folketingsåret 1991-92), og vil ministeren endvidere begrunde, hvorfor ministeren ikke har nedsat den i B 68 omtalte kampagnegruppe?«

Skriftlig begrundelse

Folketinget vedtog at pålægge regeringen at iværksætte en massiv oplysningskampagne om børn og unge i fritidsjob bl.a. i anledning af EF-arbejdsmiljøåret.

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg stillede den 10. november 1992 ministeren et spørgsmål om, hvornår B 68, punkt 2, føres ud i livet. Det svar, jeg fik af ministeren, siger noget om, at Direktoratet for Arbejdstilsynet har lavet et idéoplæg og ikke ret meget mere. Jeg vil derfor gerne vide, om ministeren agter at rette sig efter det folketingsflertal, som har besluttet følgende:

- »– Til at gennemføre oplysningskampagnen nedsættes en kampagnegruppe med repræsentanter fra Undervisnings- og Forskningsministeriet, Arbejdsministeriet og arbejdsmarkedets hovedorganisationer,
- oplysningskampagnen rettes mod børn og unge, forældrene og arbejdsgiverne med en speciel indsats over for de små virksomheder,
- med det formål at forbedre og forstærke den arbejdsmarkedsorienterede undervisning i folkeskolen arrangeres der amtslige endagskurser for lærerne i folkeskolen. Endvidere etableres der på lærerseminarierne længerevarende kurser om arbejdsmarkedsundervisning,
- kampagnen gennemføres i 1992 og 1993, og der tilvejebringes de fornødne midler hertil.«